

מדינת ישראל

שר הביטחון

יקירי, אלמנות ויתומי צה"ל,

זוהי הפעם הראשונה שבה אני כותב אליכם כשר הביטחון. בעלי תפקידים מתחלפים, המציאות משתנה ורק אתם נותרים עם הכאב הגדול והגעגועים שאינם מרפים לאהוביכם שאינם, הבנות והבנים שנפיי הארץ הזו חסרים כל כך את דמותם.

בשבועות הספורים שחלפו מאז נכנסתי לתפקידי, נאלצתי להישיר מבט לרעיות הלומות צער, להורים שאיבדו את היקר להם, ולילדים שנותרו יתומים. גל הטרור הרצחני שפוקד את רחובות ישראל בשנה האחרונה, מציב אותנו מול אכזריות שאין שניה לה ומאריך את שרשרת הדמים המלווה אותנו כבר למעלה ממאה שנה.

מתוך הלב הנשבר, בוקעת גם נחישות גדולה: לבצר את "קיר הברזל" לחדש את צעידתנו הבוטחת בהמשכו של המעשה הציוני ולשמר את הרוח האיתנה, האמונה בצדקת הדרך והערכים המפעמים בעם ישראל משחר היווסדו. גם במחיר יקר, נמשיך לקדש את החיים ולחנך את דור העתיד לערכים של אנושיות, רעות ואהבת הארץ. זה מה שמייחד אותנו ועושה אותנו שונים כל כך מאויבינו.

כשר הביטחון, אני נחוש לעשות כל שלאל ידי בכדי לקטוע את מעגל הדמים ולמצות כל סיכוי להשבת השקט לגבולותינו. אולם אני יודע שרק צבא חזק, הנשען על טובי הלוחמים והמפקדים, הוא שיביא את מנהיגי האזור להכרה כי את המשא ומתן עם מדינת ישראל, ניתן לנהל רק סביב שולחן הדיונים ולא בשדות האש, הקרב והשכול. רק צבא שכזה ירחק מלחמה ויקרב את השלום. כזהו צה"ל!

יקירי,

מלאי כוחות מכם ומדמותם של הנופלים, נמשיך לגייס את העוצמות, את האומץ והאמונה בצדקת הדרך עד אשר ישובו השקט והשלווה לגבולותינו ויתגשמו מילותיו של הנביא ישעיהו:

"תחת הנחושת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחושת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקודתך שלום, ונוגשך צדקה. לא-ישמע עוד חמס בארצך שוד ושבך בגבולך".

שלכם ואתכם,

אביגדור ליברמן
שר הביטחון